

Posudek diplomové práce Andrey Bařkové
Přiroda v díle Maríi Luisy Bombalové

Vedoucí práce: prof. PhDr. Anna Housková, CSc.

Oponent: PhDr. Dora Poláková, Ph.D.

Andrea Bařková si vybrala téma diplomové práce samostatně a na vlastní osobitou polohu ve volbě kratších narativních textů a některých motivů v díle Chilanky Maríi Luisy Bombalové. Tato spisovatelka, vstupující do literatury ve třicátých letech 20. století, sice nepatří k nejznámějším, ale přitahuje pozornost například svým (například) si jí cenil i Borges; z českého prostředí má být v bibliografii uvedena diplomová práce H. Bahnerové).

Při vedení práce jsem mohla sledovat, jak se diplomantka v průběhu zpracování tématu dává kladně a pevně a jak se připravovaná práce postupně zlepšuje. Právě schopnost vytrvání při zvládnutí rozsáhlejší studie naplňuje smysl závěrečné práce.

Zodpovědný přístup k tématu vedl k relativně širokému záběru pétené literatury, odborné i krásné, a k značnému prostoru pro kontextové kapitoly o biografickou, literárně historickou a tematologickou. V nich ovšem bývá u studentských prací nebezpečí povrchnosti a také zde se jí panoramatické pasáže místy nevyvarovaly. Nejvýraznější je kapitola o tématu přirody v tradici hispanoamerické literatury, jíž dominuje vnímavá charakteristika obrazu přirody v romantickém románu J. Isaacse *María*. Diplomantku zajímá tvorba Bombalové z hlediska flénské senzibility, jak se projevuje v flénských postavách jejich povídek; sociologické hledisko však nenadřadila literárnímu.

Vlastní komentář textů, konkrétně povídek šStromě, šCopyě, šPřiroda h Maríi Griseldyě a novely *Rubá* (ně které názvy zůstaly v textu nepřeloženy), se zaměřuje na trojí téma, jehož volba jí přináší interpretaci: marné hledání lásky, kosmické spojení flénských postav s přirodou, pojetí vztahu život a smrti. Projevuje se zde tematologický smysl pro přirodní symboly s dlouhou literární a kulturní tradicí: strom, zahrada, světlo, voda, moře, déšť, a postavení jejich osobitosti v díle chilské spisovatelky. Diplomantka s porozuměním komentuje i specifický symbol vlasů, cop (existuje literární tradice i tohoto motivu, ovšem méně obecně). Oceňují se zkoumané texty nebyly rozdrobeny na jednotlivé motivy, ale ve vztahu k určitému symbolu je pojednán a komentován celkový význam dané povídky. Kompozice výkladu nemá vřady propracovanou návaznost, avšak existuje zde podstatně jednotná celkového vidění každého z interpretovaných textů, které se obejde bez logických šmůstek. Andrea Bařková komentuje tyto texty se zaujetím a s porozuměním pro vnitřní svět a osud flénských postav a pro celkovou atmosféru jisté osobní prázdnoty a zároveň kosmické plnosti, v níž se i smrt jeví jako návrat k přirodě.

Práce s odbornou literaturou je zvládnutá, zapojená do vlastního výkladu. Odkazy podávají odpovídají normě (jen při opakování odkazu štaměně se vložením poznámky k jinému dílu vlouď chyba, viz pozn. 40 an.). Formulace jsou relativně jednoduché, ovšem odborný smysl vystihují a je v nich zřejmé zaujetí rozebíranými díly.

Práce Andrey Bařkové splňuje nároky kladené na diplomovou práci. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji jako velmi dobrou.

Anna Housková

31. května 2013

